

Inota holnapja

Hogyan fejlődik tovább az inotai alumíniumkohó a második öt éves tervben? A második fél évben rekonstrukciós munka indul. Kisebb mértékű nagybővítést is terveznek. A rekonstrukcióra és bővítésre előirányzott, csaknem 100 millió forintot beruházás azt jelenti, hogy évente 5400 tonna alumíniummal termelnek többet. A kohóalumínium többsége, 60 százaléka, a szomszédos Székesfehérvári Könnyűfémű-be kerül. Ugyanakkor kül-

földre is exportálunk alumíniumot.

— A kohót eredetileg 18 ezer 500 tonna alumínium termelésére tervezték — mondotta az üzem főtechnológusa. — 1964 végére azonban elérjük a 31 ezer tonnás termelést is. Csökken az önköltség. A termelékenység szempontból már elérjük a világszínvonalat. 1965-re gyárunk ebben is a világszínvonal fölé emelkedik.

Ki mit tud?

Verseny a VIT tiszteletére

Idén Helsinkiben kerül sor a világ ifjúságának VIII. harcos seregszemléjére. A Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-szervezete szombaton a VIII. VIT tiszteletére „Ki mit tud” címmel magas színvonalú versenyt rendezett.

Az esten megjelent dr. Julesz Miklós Kossuth-díjas egyetemi tanár és dr. Szél Éva, az orvosegyetemi KISZ-bizottság titkára. A versenyen felléphetett minden hallgató, aki tehetséget érzett magában nyilvánosság előtti szereplésre. A bemutatott műveket négytagú zsüri bírálta el, dr. Obál Ferenc professzor elnöklésével.

A tánczenekar nyitánya után mutatták be a hallgatók választott szavatait és zeneszámaikat. A bemutatott művek művészi értékére jellemző, hogy a zsüri kénytelen volt a kitűzött díjak számát megemlíteni az igazságos elbírálás érdekében. Így az első, valamint a három második helyezett egyaránt 10–10 napos balatoni üdülésben részesül.

A szereplők közül ki kell említeni az első helyezést elérő Bajnóczi Istvánt, aki Casy Jones balladája és Burnes: Szentes Vili esti imája című művek tökéletes tolmácsolásával, nagyszerű lendületével és művészi előadásmódjával méltán nyerte el a közönség elismerését. Szép sikert aratott Filep Klára vidám hangulatú szavataival, Perényi Mária és Perényi László Bartók-műveket bemutató jó játékaival, Muráti Katalin, Liszt A-dúr szonettjének kidolgozott, művészi eleményt nyújtó előadásmódjával, valamint Varga Mariann Radnóti Miklós: Huszonnyolc év című művének komoly megformálásával nagyban hozzájárultak az est sikeréhez.

A műsorban részt vettek meghívott vendégek is, akik közül külön is meg-

kell említeni Kőkéndi József kimagasló művészi teljesítményét, operarészletek előadásával.

Érdekes színpoltja volt az estnek a VIT-ek történetét ismertető kis előadás. Felkeltette ez a sikeres est a jelenlevőkben azt a reményt is, hogy sikerült életrehozni az egyetem falain belül egy irodalmi színpadot.

Várkonyi Tibor

Megkezdődött a „csigaidény”

Nemcsak az első nyíló tavaszi virágok, s a jóidő, hanem a téli rejtékhelyeikről előbújt csigák is azt jelzik, hogy visszavonhatatlanul elérkezett a tavasz. Erről azonban általában kevés szó esik. Pedig a csiga, s ennek is egyik fajtája, az úgynevezett éticsiga (Helix pomatia), nagy mennyiségben lehet fel hazánkban. Különösen Somogy, Tolna, Baranya, Nógrád, Heves, újabban meg Csongrád megyében jövedelmező pénzforrása is a gyűjtőknek. A magyar éticsiga ugyanis értékes exportcikk és a francia konyha nélkülözhetetlen csemegéje. Franciaország és Svájc kereskedői sokkal többet felvásárolnának, mint amennyit évente összegyűjtünk belőle és mondjuk meg mindjárt azt is: sokkal többet lehetne szedni és hasznosítani belőle, mint amennyit eddig exportáltunk évente. Rádásul olyan érték ez, amely a szó legszorosabb értelmében „a földön hever, csak le kell nyúlni érte”.

Négyezer forintos mellékjövedelem

Kik foglalkoznak csigagyűjtéssel? Korra, nemre és foglalkozásra való tekintet nélkül — nagyon sokan. Vasutasok, akik szabadnap-

Szegediek a pécsi tudományos diákköri konferencián

A KISZ Központi Bizottsága és a Művelődésügyi Minisztérium megbízásából a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara május 3-án és 5-én megrendezi az V. országos tudományos diákköri konferencia állam- és jogtudományi szekciójának ülését. A Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara hat dolgozóval és 26 hallgatóval vesz részt a pécsi diákköri konferencián. A program keretében a szegediek az alábbi időpontokban szerepelnek.

Május 3-án 11 órakor „A társadalmi és az állami akarat” címmel Szakáts Kálmán IV. évfolyamú szegedi joghallgató tart előadást. Vita-vezető: dr. Antalffy György tanszékvezető egyetemi tanár, a Szegedi Tudományegyetem rektora. Ugyancsak május 3-án délután 3 órakor Virágh Pál V. évfolyamú szegedi joghallgató előadására kerül sor „A filmmel és rádió-, televízió-adásokkal kapcsolatos egyes szerzői jogi kérdések” címmel. Vita-vezető: dr. Keményes Béla tanszékvezető egyetemi docens. Rácz Attila V. éves szegedi joghallgató előadása május 4-én 9 órakor

kerül sorra „A megyei jogú városi tanácsok és kerületi tanácsaik viszonya” címmel. Vita-vezető: dr. Kovács István tanszékvezető egyetemi tanár. Május 5-én 9 órakor három szegedi dolgozat ismertetésére kerül sor, természetesen a pécsi jogi egyetem más-más tantermében. Fazekas László V. évfolyamú szegedi joghallgató „A társadalmi bíróságok szerepe a munkajogban” címen ismerteteti dolgozatát. A vitát dr. Nagy László tanszékvezető egyetemi tanár vezeti. Ruszoly József IV. évfolyamú szegedi joghallgató előadásának címe: „Az országos nemzeti bizottság két tervezetéről”. Az előadást követő vita vezetője dr. Maday Pál tanszékvezető egyetemi docens. Ugyanebben az időpontban és helyen tartja meg előadását Gönczöl László IV. éves szegedi joghallgató is „Római jogi elemek a Tripartitumban” címmel. Ennek a dolgozatnak a vitáját is dr. Maday Pál vezeti.

A záróünnepély és a díjkiosztás május 5-én déli 1 órakor lesz a Pécsi Tudományegyetem aulájában.

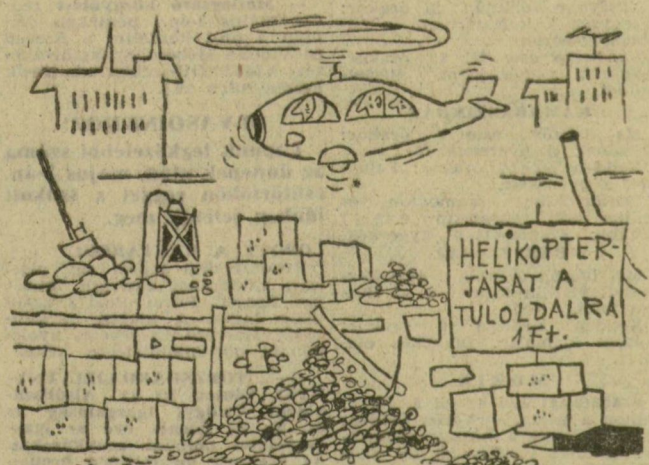
Innen — onnan

Víz alatt a Tisza-part

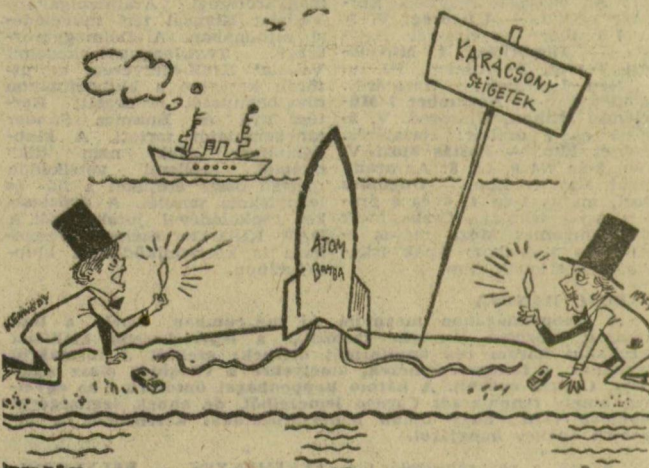
Időszertű „átírás”

Javaslat

felszedett utakhoz

Felelősségmegosztás

Kennedy: Csak arra vigyázz, Mac, hogy egyszerre gyűjtsek meg a kanócot.

Műanyagkorozak a sebészetben?

NYLONGYOMOR

Az utóbbi években olyan szokatlan kifejezésektől hemzsegek a sebészeti szakcikkek, mint: nylon, lavsan, perlon, orlon stb. Rövidesen alighanem a helyreállító sebészet „nylonkorszakáról” fogunk beszélni. S ez nem meglepő: a kémia olyan tulajdonságokkal felruházott anyagokat ad az orvostudománynak protézisek elkészítésére, amilyenekről régebben még csak álmodni sem mertek. Tartós, rugalmas, s ami a legfontosabb, a környező szövetek szempontjából ártalmatlan anyagok ezek. A választék ma már oly nagy, hogy a sebészek azon anyagok fogvatékoságairól, vagy előnyeikről beszélnek, amelyekből a mesterséges szerveket „ki kell szabni”.

A porózus anyagok könnyebben összenőnek a kötőszövetekkel és jobban beágyazódnak a szervezetbe. Úgy tűnik, hogy a porózus anyagok előnyben vannak a tömör és sima anyagokkal szemben. Kiderült azonban, hogy a polivinilalkoholból készült likacsos cső nem alkalmas a nyelőcső pótlására, mert felszívja az élelmet. Ezért nyelőcsőnek jobban

megfelelnek a sima és kemény polietiléncsövek, amelyek teljesen elzárják a nyelőcsőbe kerülő táplálékot, a szomszédos szövetektől. Igaz, epolietiléncsöveket recézni kell, mint a gázalarc csöveit.

Ellenben a lavszanból és nylonból készült porózus szövetek remekül felhasználhatók a véredények helyreállítására. Belső falukat gyorsan beborítja a vérből kiválasztott anyag, amely hermetikusan elzárja a véredényt. Külső fala viszont összenő a kötőszövetekkel, s a vér körforgásához szükséges új vezeték már el is készült. Az izmok különösen a nylonból vagy lavszanból

készült hálós, vagy fonott protéziseket „kedvelik”. Kapronhálós nagyszerűen lefedhetők a rekeszizmok és a hasfal defektusai. Az orvosok még a szívizom-infraktust is megtanulták könnyű nylon „foltcsikkákkal” gyógyítani.

Persze csupán a szervezet hibás részeinek ideiglenes pótlásáról van szó: bármilyen tartós legyen is a műanyag-protézis, fokozatosan felszívódik a szervezetbe. Közben azonban a szintetikus protézist „bevonják” az élő szövetek. S ami a legérdekesebb, a szervezet olyan új szöveteket állít elő, amelyek tartósabbak és munkabíróbbak a régieknél.

Mennyi rúzt „fogyasztanak” a magyar nők?

Hazánkban a férfiak jelentős része nem szereti, ha felesleges rúszozza a száját, s bizonyára ez az egyik oka annak, hogy a magyar nők viszonylag igen kevés rúzt fogyasztanak. Ujjabbán pedig a fiatal lányok éppen azzal akarnak feltűnni, hogy nem használják rúzt, he-

lyette inkább a szemet hangolják ki szemöldök- és szempillafestéssel. A magyar nők évente mindössze hat tonna rúzt esznek meg. Ez körülbelül kétféle darab, tehát átlagosan csak minden második nő fogyaszt el egyetlen rúztadacskát.

Perel a fiam

Arcosontjaira feszült bőrének pirossága meghazudtolja korát. Apró szeméi megtörték, fogai nincsenek, morzsolja a szavakat, és panaszkodik a töpörödött, öreg ember, idősebb Varga Mihály, Faragó utca 3. szám alatti lakos.

— Lehet ilyet csinálni? Elveszi a fiam a holmimat. Az egyik ágat, szekrényt, székeket, edényeket, szegény feleségem ruháimot. Pedig már hét éve nem lakik nálunk, házat épített magának. Mi segítettük, mert az asszony még a házóra valót is odaadta neki, amikor nem voltam otthon. Egyszer számláltam a pénzt, és csodálkoztam, hogy hiányzik 1500 forint. Akkor mondta a feleségem, hogy „kölcsönkerte” a fiam.

Kupogattam megint. Ezt csináltam egész életemben. Vasutas voltam, de hát a nyugdíjat pótolni kellett. Jártam házakhoz dolgozni, fát vágni. Azelőtt meg őt hold földet műveltem. Volt úgy, hogy egy hétig sem jöttem haza. Kint aludtam a magam tákolta kunyhóban, meg a házaknál. A termés egy részét felnőt korában is odaadtuk a fiamnak, pedig ő még egy kapavágást sem segített. Ötéves kora óta neveltük. Ugyanis fogadott gyerek, nevünkre is irattuk. Próbáltuk taníttatni, de hát nem igyekezett. Aztán betettem a vasúthoz. Katona volt, leszerelt, megnősült. De ezután már nemigen nézett fe-

lénk, feleségem pedig meghalt. Nagyon egyedül voltam, és elvettem egy szegény asszonyt, akinek nem volt semmije. Úgy gondoltam, nem hagy el, s törődik velem. Megfőz, takarít: igazán nagyon rendes.

Csendesen éldegélünk. Dehát most még én fizessek a fiamnak? Beperelt a bíróságon. Itt a végzés, hogy a fele holmi neki jár az asszony után. Egy kendőt vettem a feleségemnek, emlékszem, 80 forintért. Már nincs meg, de a fiam 150 forintot követelt érte. Miből? Nem tett ő a mi asztalunkra semmit. Most pedig neki itéite a törvény. Jó, én belenyugsom, vigye a holmit. Marad egy ág, egy szekrény, szék is, amire leülünk, asztal, amin eszünk, de a kendőért nem fizetek. Az én apám is újra nősült, jó módú volt, de én nem pereltem tőle semmit. Nincs ebben a gyerekben emberi érzés. Hívott, menjek hozzá lakni. Dehogy mentem. Tudom én, hogy van ez. Addig észrevesz, amíg odaadom a nyugdíjat, aztán rám se hederít. Itt van erre az igazolás: beperelt, él a törvény adta jogával. En nem vagyok ilyen fura-fangos, de most már ugyanígy cselekszem. Azt mondják, apatartásra kötelezhetem. Idős, beteg ember vagyok, a törvény ezt is megtélt. Már 70 éves elmúltam, és ezt értem meg öreg Poromra.

Markovits Tibor